

אמכטיה קיבוצית. ארבעת בני שטן מתרחצים באמכטיה קולקטיבית לפני שכבס לישון. הנקיון עומד במקום הראשון כרשימה, אומרת מרים, "זה חשוב יותר מאוכל!" הילדים מקבלים את הדין בהכנעה, מלבד רוני הגדול, החוזר הביתה עייף מהמישחק בשכונה. הוא פשוט מתעצל. הנקיון הוא שגעונה הפרטי של מרים.

האם האמהות היא הסוף?

אם צעירה יותר מדי!

לדיה לטייל אחרי יום עבודה. אולם גם זה אפשר, אם נחוש. כמה דרוש למשפחה של שש נפשות כדי להתקיים בתנאים הוגנים, נורמליים, אך ללא מותרות מופרזות, בתל-אביב? כארבע מאות ליירות, לדעת מרים. כי כמו כל ייצור המוני, גם ריבוי הילדים גורם לחסכון מסויים: "ב" מיד יש משהו העובר מילד אחד לשני. יחוד אצל אחת כמוני, שהצליחה ללדת שלוש בנות בנוו אחרי זו!" כך הפכה התקלה לב" רכה. אין בעיות של הלכשה.

גאחת מרים על כך שילדיה יוצאים תמיד לרחוב לבושים בטעם. חלק מן הבגדים היא תופרת בעצמה, והיא המתקנת את כולם. מ" קצרת ומאריכה לפי הצורך. גם הכביסה נע" שית, כמובן, בבית, בכוחות משותפים. מרים מחלקת לעצמה את העבודה באופן שיטתי, לפי ימי השבוע, אינה מעמיסה עבודה מר" בה מדי ביום אחד.

ל עתה של מרים על סדר ומשמעת: "זה הכל תלוי בעצבים של ההורים. לא פעם נכנס יד"י ביתי, או אפילו רופא, ואי-מר שהאוירה בביתנו בריאה ושקטה. לא מורגש שיש ארבעה ילדים." איך זה מושג? משתדלים להשתלט על העצבים. "במקום לצ" עוק על הילד, אני מזמרת איזה שיר או משחקת מישחק. בשעות הצהריים, כשאני ר" צה לרכו את הילדים כדי שלא יפריעו לבעל ולשכנים, אני מארגנת להם שירה בציבור. הם כולם מוסיקליים."

מכות? בפרינציפ לא, אולם מרים אינה מהססת לתת מכות לילדיה כשהיא מרגישה שזה דרוש להם. כשישנו מקרה של התפר" עות מוגזמת, מחזירה מכה קטנה את הילד למוטב.

לפעמים שואלת אחת המכרות את מרים, הנראית רעננה למדי, כיצד היא מספיקה ל" נוח. בשביל מרים, זו הלצה. אם יש לה פנאי, יש לה אלף דברים לעשות. צריכים לעזור לילדים בשעורים, למשל.

לאב אין זמן להתמסר לילדים, מלבד בש" בתות. האם אינה רק אם, אלא גם אשת נש" אין. תפקידה לדאוג לכך שבעלה יוכל לנוח בבית. לשם כך יש לעמוד על המשמר. מנוחת הבעל נקנית, כרגיל, על חשבון מנוחת ה" אשה.

כ מה ילדים דרושים למשפחה? לפחות שלושה, בטוחה מרים. כי הילדים ממל" אים את כל החלל הריק שבחיים. "כמה שזה קשה, הרי החיים בלי ילדים ריקים. פחות משלושה ילדים אי-אפשר לקרוא לזה משפ" חה. זה מתבטא בזה שאם משפחה הגונה יושבת ליד השולחן, הרי כיכר לחם צריך ל" היגמר כהרף עין!"

אננם, זה קשה. זה קשה מאד. אולם, לפ" חות לדעת מרים, זה גם כדאי.

ריקאי: להלביש את הילדים, להאכילם, לה" כין לכל אחד תיק-אוכל, לשלחם לדרכם ב" עוד מועד לבית-הספר ולגנון. שני הגדולים הולכים לבית-הספר לבדם. את שתי הקטנות לוקחת העוזרת למחוי-חפצם. עוד לא קרה מקרה אחד של איחור לבית-הספר.

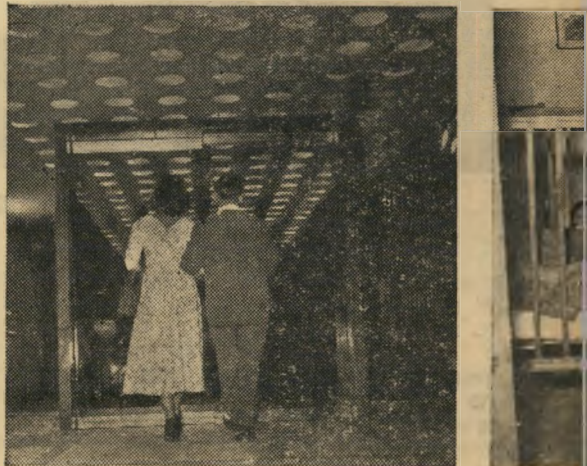
ה אם אפשר להסתדר בלי עוזרות? למר" ים אין כל ספק: בהחלט כן. כשנמצאת מרים ביום מסויים בלי עוזרת, היא נמצאת במצב-הרוח הטוב ביותר. "זה באמת ככה, זה לא מוגזם!" אולם יישנה בעייה אחת: לא תמיד יש בכוחה של האם לקחת את כל

פני הלחץ האדיר של לאכול, להתלבש, ל" ולל, ללמוד — מבלי ונת מוכנה לכל אשה וקור דקות מספר לפ" תרגילי התעמלות ר" דרושה תסרוקת נאה, "אני בטוחה שאצל רועה היא הסיבה ה" ולקל!"

לשגיאה זו. עוד לפני נ בעצמה, זואגת לש" ועשויה בטעם, כדי ים ורענן לקראת יום העבודה בטמפר אמ"

16:20 — אחר-הצהריים בשפת-הים. לפנות ערב מתאחדת לפעמים המשפחה, ונוסעת לשפת-הים בהרצליה או בבת-ים.

21:45 — בילוי נדיר. לרוב יוצאים השניים לקול" נוע. לעתים נדירות יותר מזדמן לרקוד בנ".

אמא וגם חברה. אין זה מיפקד חגיגי. כשמרגישה מרים כי ילדיה מעובבנים, היא עוברת למישחקים. לפי הגובה: רוני (9), יוכי (7), נילי (4) ואירית (2).